

[Norlev.]

at give dem en haard Straf, bare fordi de er født tyske, og det er os ikke værdigt. Jeg tror ikke, den højtærede Justitsminister i denne Sag er haardhjertet, men jeg tror, at det er Administrationen, der har fastlagt nogle Linier, som det er meget vanskeligt at faa brudt. Jeg vil dog alligevel tillade mig at henstille til den højtærede Justitsminister, om det ikke er muligt at faa brudt denne haarde Linie og skabe bedre Forhold for disse Mennesker.

Statsministeren (Knud Kristensen): Jeg skal tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger til den Kritik, der er rettet mod Regeringen og Regeringens Politik i de forløbne ca. 8 Maaneder.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft var meget bekymret over Utilfredsheden, som han mente var stigende blandt de Vælgere, som ved sidste Valg havde stemt for os. Det er jo meget omsorgsfuldt af det ærede Medlem, at han tager sig saa varmt af dem. Det er maaske noget paa Grund af, at hans egne Vælgere ikke er saa utilfredse med vor Politik, som han gerne vilde de skulde være, og da han selvfølgelig skal fortolke Utilfredshed, maa han gaa over til at være Talsmand og Ordfører for de Vælgere, som stort set ønsker ham derhen, hvor Peberet gror.

Det ærede Medlem mente, at denne Utilfredshed stammede fra, at der var en Modsætning mellem Venstres Agitation forud for Valget og den Politik, vi havde ført. Jeg har, naar saadanne Udtalelser tidligere har været fremsat, efterlyst nogle Eksempler; nogle konkrete Ting, som vi havde fremsat, og som vi ikke havde gjort noget for at virkeliggøre, og i Modsætning til tidligere havde det ærede Medlem virkelig i Dag et Eksempel. Han henviste til et Avisreferat i „Fyns Tidende“, hvorefter Socialministeren skulde have udtalt sig stærkt mod Eengangsskatten. Det er muligt, han har det, men i saa Fald har han ikke udtalt sig paa Venstres Vegne, jeg gaar ud fra, han har udtalt sig paa egne Vegne. Hverken i vort Valgopraab eller i de almindelige Udtryk for Venstres Politik har jeg set nogen Afstandtagen fra Eengangsskatten. Jeg har endogsaa udtalt, før man blev provokeret frem — jeg husker saamænd ikke, om det var før Valget eller efter Valget, den Opfattelse har jeg haft hele Tiden —, at en vis Form for Eengangsskat troede jeg ikke vi kunde komme uden om.

Endelig mente det ærede Medlem, at Misfornøjelsen ogsaa bundede i, at vi havde

givet Udtryk for, at saa saare vi fik mere Magt, og hvis vi fik Regeringsmagten og derigennem i høj Grad Indflydelse paa Administrationen, skulde Restriktionerne bortfalde omtrent omgaaende. Det ærede Medlem mente, at Vælgerne var meget misfornøjede med og skuffet over, at dette ikke var sket.

Hvis der er fortalt Vælgerne, at Venstre vilde gøre dette, er det i hvert Fald ikke af Venstres kompetente Forsamling eller af dem, som var Ledere inden for Venstre. Jeg har for min Del mange Gange, Aar før vi fik Valget, advaret mod den Opfattelse, at naar vi kom over Krigen og Besættelsen, kunde man afskaffe Restriktionerne pr. omgaaende. Jeg har hele Tiden hævdet og hævder fremdeles, og det er ogsaa blevet udtrykt i vort Valgmanifest og vort Opraab til Vælgerne, at der var visse Forudsætninger, der skulde opfyldes. Det, der var Grunden til, at vi fik disse Restriktioner, var i og for sig ikke Krigen og Besættelsen, men det var visse Ting, der fulgte med, nemlig Vareknapheden, den utilstrækkelige Varemængde i Forhold til den Forbrugsevne og Købeevne, der var i Befolkningen. Og for at fordele de faa Varer i Forhold til det, som Befolkningen kunde og vilde købe, var vi nødt til at indføre Rationering og ogsaa Prisregulering, da den for lille Varemængde i Forhold til Købeevnen vilde presse Priserne op i et Niveau, som hverken var rimeligt eller over for Fremtiden ønskeligt og gavnligt. Men er Sandheden ikke den, at trods det, at Krigen og Besættelsen er ophørt, har vi akkurat den samme Tilstand i Dag? — og derfor er Vejen til Restriktionernes Bortfald, som vi ønsker at skaffe Forudsætninger og Muligheder for, at faa gennemført en vis Konkurrence, som bedre end Rationering og Priskontrol kan holde Varerne nede i en rimelig Pris.

Naar det ærede Medlem talte om, at Folk var saa misfornøjede med, at Restriktionerne ikke omgaaende blev ophævet, har de dog den Trøst, at hvis det ærede Medlem havde faaet mere at sige, var de sikker paa at have faaet flere Restriktioner. Det ærede Medlem kritiserede jo, at Restriktionerne var alt for lidt effektive, og paapegede en Række Restriktioner af skarpere Karakter, som han mente Regeringen havde Ansvaret for ikke var indført. Det kan det ærede Medlem gaa ud og fortælle Folk, naar han vil trøste dem, at de maa alligevel huske paa, at det ikke er gaaet saa galt, som det kunde være gaaet, hvis et andet Parti var kommet til at føre an.